

KĀ PĒTĪT BĪBELI

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jņ. 15:1-8; Mk. 1:35; 1. L. 16:11; Ps. 119:105; Jes. 50:4; Jes. 55:1-13.

ATMIŅAS PANTS:

“Tāpat tas ir ar Manu vārdu, kas iziet no Manas mutes. Tas neatgriezīsies pie Manis tukšā, bet tam jāizdara tas, ko Es vēlos, un jāizpilda savs uzdevums, kādēļ Es to sūtīju” (Jes. 55:11).

A tceries, kad saņēmi savu pirmo Bībeli.

Varbūt biji bērns, un to tev pasniedza kāds kristīgs radnieks. Vai varbūt tu to iegādājies pats kā pieaugušais. Lai cik ilgi tev jau būtu Bībele (varbūt tev ir pat vairāk nekā viena), padomā par vērtību, ko tu piešķir šai Grāmatai. Vai tā ir viena no tavām visdārgākajām, visvērtīgākajām mantām, vai arī tu pieņem kā pašsaprotamu, ka dzīvais Dieva Vārds ir tieši tavās rokās? Vai tev ir grūtības regulāri to lasīt? Vai kādreiz esi jautājis: no kurienes man sākt? Kā lasīt šo Grāmatu, lai nonāktu tuvāk Dievam?

Mārtiņš Luters teica: “Vairākus gadus pēc kārtas es divreiz gadā esmu pārlasījis Bībeli. Ja Bībele būtu liels, varens koks un visi tās vārdi mazi zari, es būtu pieskāries visiem zariem ar vēlmi uzzināt, kas tur ir un ko tie piedāvā.”

Neatkarīgi no tā, vai tev jau ir aktīvs ikdienas Bībeles studiju laiks, vai arī tava Bībele lielākoties stāv aizvērta plauktā, realitāte ir tāda, ka mēs visi varam ieviest stabilākus Bībeles izpētes laikus. Šonedēļ mēs iepazīsim dažus praktiskus veidus, kā labāk pētīt Dieva Vārdu.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 2. maijā.

Laiks

Vai esi kādreiz iestatījis modinātāju nedaudz agrāk nekā parasti, lai pamostos un palasītu Bībeli? Vai esi cīnījies, lai izkļūtu no gultas, paskatīties pulkstenī un domājis: “Man ir piecpadsmit minūtes, pirms jāsāk diena. Jāpasteidzas!” Vai esi veicis ātru lūgšanu vai pāršķirstījis kādu nodaļu, lai nomierinātu sirdsapziņu, bet ne sirdi ar šādu rezultātu, pirms steidzies dienas gaitās?

“Tik maz ir labuma no steigšus lasītiem Rakstiem. Cilvēks var izlasīt visu Bībeli, bet tomēr nespēt saskatīt tās skaistumu vai saprast tās dziļo un slēpto nozīmi.” (Elena Vaita “Ceļš pie Kristus”, 90. lpp.)

Lai gan Bībeles lasīšana patiešām ir svētības, pat ja dzer kā no ugunsdzēsības hidranta (daudz un ātri), ir iespējams izlasīt Bībeli ātri un tomēr palaist garām tik daudz. Dievs mums ir devis Savu iedvesto dārgo Vārdu, lai mēs labāk iepazītu Viņu (un vienlaikus arī labāk izprastu sevi). Kad mēs veltām laiku, lai iepazītu neapraktāmo, skaisto Dieva raksturu un Viņa mijiedarbību ar cilvēci visā vēsturē, mēs varam Viņu tikai vairāk iemīlēt. Viņa mijiedarbības ieraksts ir tieši mūsu rokās – bet mums jāatrod laiks, lai iepazītu Dievu, lasot Viņa Vārdu (Ap. d. 17:11).

Apsveriet šādus ieteikumus:

Lūdz Dievam iedegt tavā sirdī vēlmi pēc Viņa. Paļaujies uz Jer. 29:13 un Ps. 37:4 apsolījumiem. Aicini Viņu modināt tevi agrāk nekā parasti vai atbrīvot laiku Dievam tavās ikdienas gaitās.

Nodod savu laiku Dievam. Jā, tu esi aizņemts, un ir tik daudz steidzamu lietu, ko darīt. Bet laiks ar Dievu ir nenovērtējams. Dodies uz klusu vietu vienatnē un izlasi Ps. 46:10. Slavē Dievu ar dziesmu “Visu atdošu” (“I Surrender All”) vai vismaz pārlasi šīs dziesmas vārdus. Padomā par tām dzīves jomām, kuras tu varbūt neesi pilnībā nodevis Viņam, un pienes tās Dievam.

Padodi laiku ar Dievu pat tad, ja ne vienmēr to vēlies. Tāpat kā nepieciešama apziņāta izvēle un rīcības plāns, lai būtu vesels (vingrot, pareizi ēst), nepieciešama apzināta izvēle, lai būtu tuvākās attiecībās ar Dievu. Atceries, ka jaunus ieradumus var izveidot vismaz 21 dienas laikā, un mums tas neizdosies bez Svētā Gara palīdzības.

Vēlreiz izlasi Jņ. 15:1-8. Ko Jēzus mums saka par palikšanu Viņā, un kāpēc tas ir tik būtiski mūsu ticībai? _____

Vieta

Jēzus mums ir pilnīgs piemērs visās lietās, un, ja runa ir par personīgu dievbijību, tas nav citādi. Ko Mk. 1:35 saka par Jēzus laiku kopā ar Dievu? _____

Lai arī tas ir tikai viens pants, mēs šeit varam daudz ko mācīties no Jēzus piemēra. Vēl pirms saullēkta Viņš devās prom (norobežojās no ikdienas steigas un trokšņa), lai pabūtu vientuļā, klusa vietā, kur Viņš varētu būt kopā ar savu Tēvu. Vai varat iztēloties ainu – Jēzus sēž pie Galilejas jūras vai kalna nogāzē, lūdzot Tēvu un sazinoties ar Viņu, pirms mostas pasaule? Lai gan šis pants apraksta Jēzus apņemšanos lūgt, mēs skaidri redzam, ka tā bija Viņa prioritāte. Nav šaubu, ka šis laiks deva Viņam spēku saskarties ar visu, ko Viņš piedzīvoja. Ja Jēzum tas bija vajadzīgs, lai sāktu jaunu dienu, cik gan daudz vairāk tas ir nepieciešams mums?

Dievs saka: “Meklējiet Mani” un cer, ka mūsu atbilde būs: “Es meklēju, Kungs, tavu vaigu” (Ps. 27:8).

Ko 1. L. 16:11 saka par to, kā mums jāmeklē Viņa vaigs? _____

Vai tev ir kāda vietiņa, kur doties katru rītu, lai pabūtu kopā ar Dievu? Tas var būt arī krēsls pie loga, klusa vieta ārā vai pat virtuves galds, kur katru dienu sēdēt pie Jēzus kājām un mācīties no Dieva Vārda. Sēdēt pie Jēzus kājām ir labākā vieta, kur būt (Lk. 10:39-42). Veidojot ikdienas ieradumu doties uz noteiktu vietu, lai pavadītu laiku ar Dievu, tev būs lielāka iespēja atgriezties tur katru dienu. Nezaudē drosmi, ja kādu dienu nevarēsi to izdarīt; var taču rasties ārkārtas situācijas, kad tev var nebūt iespējas pavadīt laiku ar Dievu. Bet centies nepalaist garām pārāk daudz dienu, nedēļu vai mēnešu bez īpaša laika ar Dievu. Atceries, ka pastāvīgas attiecības ar Dievu ir ikdienas izvēle, ko vari sākt jau šodien, ja to izvēlēties.

Cik daudz laika pagājušajā nedēļā tu pavadīji lūgšanās un Bībeles lasīšanā? Ko tava atbilde saka par izmaiņām, kuras tev var nākties veikt savās prioritātēs? _____

Dziļa Bībeles izpēte

Kaut arī tev nav jābūt zinātniekam, lai pētītu Bībeli, kā tu vari to pētīt dziļi?

Lūdz: Nav iespējams pārspīlēt lūgšanas nozīmi Bībeles izpētes sākumā un beigās (un arī tās laikā). Elena Vaita saka – lasot Bībeli, mēs neesam vieni. Ielūdzot Svēto Garu kā ceļvedi, mēs noraidām visus citus traucēkļus, un ienaidnieks bēg. “Bībeli nekad nevajadzētu pētīt bez lūgšanas. Tikai Svētais Gars var likt mums saprast viegli saprotamās lietas vai palīdzēt tikt galā ar patiesībām, ko ir grūti aptvert.” (“Lielā cīņa”, 599., 600. lpp.)

Lasi un raksti: Galvenā atšķirība starp vienkāršu Bībeles lasīšanu un tās pētīšanu bieži vien ir rakstīšana. Rakstīšana palīdz mums palēnināt domas, pārdomāt Dieva Vārdu un apstrādāt to tādā tempā, lai varētu notikt novērojumi, interpretācijas, pielietošana un nodošanās. Tā arī palīdz sakārtot sākotnēji izklaidētās domas – no galvas uz pildspalvu un tad uz sirdi. Mēs arī labāk atcerēsimies to, ko esam pierakstījuši (Ps. 119:15, 16). Ja nevarat rakstīt, mēģiniet lasīt Bībeli skaļi (vai klausīties to) un pēc tam izteikt savas domas kā lūgšanu Dievam.

Dalies: Pastāsti kādam, ko esi iemācījies. Tas nostiprinās tavu saprašanu un iedvesmos vēl kādu.

Izvēlies īsu Bībeles grāmatu (piemēram, Jonas, Marka, Filemona vai 1. Jāņa) un pēti lēnām. Lūk, vienkārša pieeja, kā pētīt vienu pantu, nodaļu vai pat veselu grāmatu:

1. Lūdz, lai Svētais Gars vada tavu prātu un lasot mīkstina sirdi.
2. Izvēlies Bībeles pantu vai nodaļu.
3. Pieraksti pantu klādē vai izcel daļas, kas pievērš tavu uzmanību.
4. Lūdz, izlasi pantu vēlreiz un atrodi galvenās domas.
5. Pieraksti, ko šīs domas tev māca.
6. Lūdz par šīm domām un to, kā tās ietekmē tavas attiecības ar Dievu.
7. Padomā, kam tu šodien varētu līdzdalīt izlasīto.

“Kad vien Dieva ļaudis pieaug žēlastībā, viņi pastāvīgi iegūst skaidrāku izpratni par Viņa Vārdu. Viņi ieraudzīs jaunu gaismu un skaistumu tā svētajās patiesībās. Tā tas ir bijis visās baznīcas vēsturiskajās paaudzēs un turpināsies līdz pasaules galam.” (Elena Vaita “Counsels to Writers and Editors”, 38., 39. lpp.)

Kādā veidā tu esi pieredzējis, ka šis citāts ir patiess tavā dzīvē? Sk. arī Ps. 119:105.

Divkārša svētība

Ir daudz veidu, kā mēs varam pētīt Bībeli, piemēram, metode “pantu pa pantam” (jau iepriekš minēta), nodaļas izpēte, tēmas analīze, konkrēta vārda vai visas grāmatas pētniecība. Mēs varam pētīt, izmantojot konkordanci un Bībeles vārdnīcu, un varam lasīt Bībeli kopā ar “Laikmetu konflikta” sēriju – papildu ieskatu gūšanai. Varam doties pastaigā dabā un klausīties ierunātas Bībeles daļas, vai arī varam pētīt Bībeli kopā ar kādu draugu vai mazā grupā.

Tāpat kā mēs uzturam dzīvas draudzības saites, ieviešot dažādību un jaunus piedzīvojumus, mums jāuztur svaiga un enerģiska mūsu ikdienas tikšanās ar Dievu, izmantojot dažādas metodes Bībeles pētīšanā. Vienmēr varam iemācīties ko vairāk!

Viena lieta, kas palīdzēs saglabāt dzīvīgumu tavos Bībeles pētījumos, ir dalīšanās ar citiem, ko esi atklājis. Kad mēs mēģinām izskaidrot, ko esam iemācījušies, apkopošanas un sintezēšanas process nostiprina mūsu domas. Tas palīdz zināšanas saglabāt. Divkāršā svētība ir tā, ka, daloties un apspriežoties ar citiem, garīgās sarunas bieži vien izaicina un nostiprina abas puses. Tieši, daloties vai mācot citus, visdziļākā mācīšanās notiek mūsu pašu prātā.

Tu arī ieraudzīsi, ka tas, ko tu studē katru dienu, nav tikai Dieva vēsts tev, bet arī vēsts citiem.

Izlasi Jes. 50:4. Ko šis pants saka par attiecībām ar Dievu un to, kā tas var ietekmēt attiecības ar citiem? _____

Mūsu personīgais Bībeles pētīšanas laiks ne tikai stiprina mūs, bet arī ļauj iedrošināt citus, ar kuriem satiksimies attiecīgajā dienā. Tas var kļūt par divkāršu svētību.

Mūsu garīgā dzīve ir maratons. Lūdz Kungu, lai Viņš palīdzētu tev skriet šajās “sacensībās”, pastāvīgi koncentrējoties uz mērķi (Fil. 3:14). Nezaudē drosmi, ja kādu laiku esi bijis nedaudz laisks, bet nekavējies veikt nepieciešamās izmaiņas savā dzīvē, lai uzturētu dzīvas attiecības ar Dievu, īpaši Bībeles pētīšanas un lūgšanu laiku. Patiesi, tas, ka mēs varam iepazīt Dievu šodien, ir mūžīgā dzīvība (Jņ. 17:3). Mūsu ikdienas apņemšanās būt Viņā un Viņa Vārdā maina dzīvi.

Izlasi šīs nedēļas atmiņas pantu un pārdomā tā nozīmi. Ko tu pašlaik pēti? Kam tu varētu to līdzdalīt? _____

Cik salds!

Padomā par savu iecienītāko desertu. Vai tas ir veselīgs? Varbūt tu izmantoji medu kā saldinātāju vai pat Manuka medu tā iespējamo ārstniecisko īpašību dēļ. Ja esi baudījis medus kāri, tu zini, cik salda ir tās mīkstā tekstūra, kad tā izkūst uz tavas mēles.

Ps. 119:103, 104 Bībele apraksta sevi kā medus kāri – baudas metaforu: “Cik saldi ir Tavi vārdi manai mutei, saldāki nekā medus manām lūpām! No Tavām pavēlēm es mācos.”

Ko nozīmē tas, ka “no Tavām pavēlēm es mācos” (Ps. 119:104)? Kāpēc šī doma ir svarīga, lai saprastu, ko Bībeles pētīšana mums dod? _____

Jā, Dieva vārdi patiešām ir saldi dvēselei un atšķirīgi no visa, ko pasaule piedāvā. Atšķirībā no daudziem desertiem Dieva Vārda saldums dziedina dvēseli un maina raksturu. Ja esi attālinājies no Dieva, tu vari krist ceļos, atvērt Viņa Vārdu un dzert no dzīvā ūdens, kas vienīgais spēj apmierināt.

Izlasī Jes. 55:1-13, kur pravietis paplašina iepriekš minēto vēstījumu. Atbildi uz šiem jautājumiem:

Ko Kungs dod tiem, kas nāk pie Viņa, lai “ēstu” no Viņa Vārda? _____

Kāds ir šeit izteiktais Viņa aicinājums tev? _____

Kāds ir Viņa izaicinājums? _____

Kāds ir Viņa apsolījums? _____

Dieva dzīvais un varens Vārds tiešā veidā ietekmē sirdi, prātu un dvēseli, izaicinot mūs augt Kristū. Bet tas var notikt tikai tik lielā mērā, cik mēs veltām laiku un pūles (un, jā, tas prasa pūles!), lai iedziļinātos Vārdā ar paklausīgu un pazemīgu attieksmi, kā arī gatavību sekot tam, ko tas māca.

Kādos konkrētos veidos jūs varat “meklēt Kungu, kamēr Viņš atrodams” (Jes. 55:6)?

TĀLĀKĪEM PĒTĪJUMIEM:

Bībeles pētīšanas mērķis ir iepazīt Dievu un augt attiecībās ar Viņu, jo tieši tā ir mūžīgā dzīvība – būt kopā ar To, kuru mēs mīlam (Jņ. 5:39; Jņ. 17:3).

Daļa no jebkurām attiecībām ir savstarpēja iesaistīšanās. Mēs lasām Atkl. 3:20, ka Jēzus vēlas pavadīt laiku ar mums, tomēr mums jāapzinās, ka mums kā radītām būtnēm vienmēr būs ko mācīties par mūsu Radītāju. Kā kalnračiem, kas rok dārgakmeņus, mums pastāvīgi jārok savā Bībelē. Vienmēr būs vēl ko uzzināt, lai cik reižu mēs būtu lasījuši noteiktus Bībeles stāstus vai pantus. “Lai arī cik lielus intelektuālus sasniegumus cilvēks iegūst, viņš nedrīkst pat uz brīdi domāt, ka nebūtu nepieciešama rūpīga un nepārtraukta Bībeles pētīšana, lai gūtu lielāku gaismu. Kā tautai mums katram individuāli ir aicinājums būt pravietojumu pētniekiem.” (Elena Vaita “Counsels to Writers and Editors”, 41. lpp.)

Mums arī nevajadzētu mēģināt Bībeli pielāgot savām cilvēciskajām domām un viedokļiem. “Kā mums pētīt Rakstus? Vai mēs liksim savu doktrīnu izpratni vienu pie otras un tad mēģināsim visu Bībeli pielāgot saviem noteiktajiem viedokļiem? Vai arī mēs savas idejas, uzskatus un teorijas salīdzināsim no visām pusēm ar patiesības Rakstiem? Daudzi, kas lasa un pat māca Bībeli, nesaprot dārgās patiesības, ko viņi māca vai pēta. [...] Daudzi piešķir Rakstu vārdiem tādu nozīmi, kas atbilst viņu pašu uzskatiem.” (Elena Vaita “Counsels to Writers and Editors”, 36. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ar kādu attieksmi tu parasti ej pie Bībeles? Vai tev šajā jautājumā būtu kas jāmaina? Kāpēc pazemības un paklausības attieksme pret Vārdu ir tik būtiska?
2. Vai ir kādi konkrēti uzskati, no kuriem tev varētu nākties atteikties, lai ļautu Rakstiem runāt pašiem par sevi? Ja jā, kā tu varētu sākt lūgt par to jau tagad?
3. Kā oriģinalitāte var kļūt par šķērslī cilvēka attiecībās ar Dievu? Kā vēlme atrast kaut ko jaunu un inovatīvu var novest maldos, it īpaši, ja tas tiek darīts egoistisku mērķu dēļ?

KOPSAVILKUMS:

Personīga Bībeles pētīšana ir kodols, kas uztur dzīvas un nepārtrauktas attiecības ar Dievu. Dieva Vārds ietekmē mūsu dzīvi divdesmit pirmajā gadsimtā jēgpilnā veidā, tāpat kā tas ir noticis pagājušajos gadsimtos. Līdzīgi kā kopjot jebkuru draudzību, mums jāmeklē veidi, kā uzturēt dzīvu savu pielūgsmi, paliekot Jēzū, uzticoties Viņa apsolījumam, ka Viņa Vārds “neatgriezīsies pie Manis tukšā, bet tam jāizdara tas, ko Es vēlos, un jāizpilda savs uzdevums, kādēļ Es to sūtīju” (Jes. 55:11).